

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

4. De suspensionibus ipso iure latis aduersus clericos ob peccata
communia laicis.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

De suspensionibus ipso iure latis aduersus Clericos ob peccata communia laicis.

- 1 Prima suspensio est aduersus recipientem aliquem in Religionem simoniace, vel Ordinibus iniciantem.
- 2 Secunda est aduersus eos, qui sponte iuramentum emittunt de tenendo schismate.
- 3 Tertia aduersus eos que defenderint, aut aliquo modo tractauerint Beatissimam Virginem in peccato originali conceptam fuisse.
- 4 Quarta refertur aduersus infamatum de crimine adulterij, perjury, & falsi testimonij.
- 5 Quinta aduersus Clericum publicum concubinarium, seu fornicarium.
- 6 Sexta aduersus sodomitam sive oculum sive publicum.
- 7 Septima refertur quae est aduersus raptorem mulierum.

PRima sumitur ex Extrauag. 1. & 2. de simonia, ubi capitula, & Conuentus recipientes simoniace aliquem in Religionem, manent suspensi ab officio capitulari quoad administrationem, & iurisdictionem Ecclesiasticam. Deinde ordinantes aliquem simoniace, suspenduntur a collatione quorumcumque Ordinum & prima tonsurae, & executione omnium munerum Pontificalium, ut habetur in Bulla Sixti V. contra male promotos quae incipit: Sanctum, & salutare; quam Bullam in hac parte Clemens VIII. confirmauit. Quod si hanc suspensionem Episcopus violauerit, suspenditur a regimine, & administratione Ecclesiae, & percipione fructuum omnium suorum beneficiorum; ordinatus vero suspenditur ab executione Ordinis sic suscepti, & aliorum rite susceptorum, iuxta valde probabilem sententiam ex Extrauag. 2. de Simonia. Ob simoniam autem commissam in beneficiis conferendis, & recipiendis non incurritur illa suspensio ipso iure, sicuti ex probabiliori sententia docet Nauis, cap. 2 §. numero 11. uel §. 3. Suarez lib. 4. de simonia, cap. 1. §. 6. numero 16. & de censuris, §. 1. sect. 4. num. 42. Valent. s. 4. disp. 6. quest. 16. pun. 6. Garcia de benefic. cap. 1. numero 70. Auila, 3. part. disputat. 3. dist. 9. conclus. 5. Bonacina tom. 3. de censuris, disputat. 3. quest. 7. punct. 5. Vide quae dixi 2. part. huius operis, tract. 17. disput. vitim. in fine, ubi de penis simoniacorum.

Secunda habetur in c. 1. de schismaticis, aduersus eos qui sponte iuramentum emittunt de tenendo schismate; & hi suspenduntur ab Ordinibus, & dignitatibus. Requiritur autem praestari iuramentum absque timore, vel ignorantia, quia Textus videtur sponte, quod plenam libertatem denotat. leg. si quis maior. Cod. de transactionibus. Et tradit ex communi Bonacina tom. 3. de censuris, disputat. 3. quest. 6. p. 1.

Tertia sumitur ex Bulla Sixti V. Pij V. Pauli V. & maxime Urbani VIII. flauerunt ne in publicis, vel priuatis sermonibus defendatur, aut aliquo modo tractetur Beatissimam virginem in peccato originali conceptam fuisse, alioquin delinquens ultra penam excommunicationis, suspenditur a diuinis si est in sacris, & priuatur ipso iure omni gradu, & dignitate, & ad similem redditur inhabilis, quorum dispensatio Pontifici reseruat.

Quantam colligunt aliqui Doctores ex cap. fin. de temporib. orationis. ubi de crimine adulterij, perjury, falsi testimonij infamatus non repellitur a ministerio susceptorum Ordinum, neque a susceptione aliorum penitentia perfecta, nisi forte talia crimina notoria fuerint. Ergo casu quo praedicta crimina fuerint manifesta, supponit textus praedictum delinquentem a susceptione Ordinum, illorumque exercitio esse repulsum. Sed rectius contrarium docuerunt Couarru. in Clement. si furiosus, de homicidio v. p. §. 1. num. 5. Henric. lib. 13. cap. 36. Tolet. lib. 1. cap. 47. Filiucius tract. 17. c. 7. num. 121. Suarez disputat. 31. sect. 4. num. 2. Auila de censuris, 3. disputat. c. duo. 1. Bonac. 3. de censuris disputat. 3. quest. 7. punct. 1. quia suspensio inducenda non est absque manifesto Textu: at ex praedicto cap. fin. ad summum colligitur stante notorietate delicti esse delinquentem repellendum, non autem esse ipso iure repulsum. Nullus autem alius Textus his peccatis suspensionem inducit. Quinimo Conc. Trident. sess. 22. decreto de obseruandis in celebrat. miss. solum statuit peccatores publicos si Clerici sint, non esse permittendos altari ministrare, si vero sint laici sacris interesse, quod potius denotat suspensionem ferendam, quam latam.

Quinta fertur secundum plurium Doctorum sententiam, aduersus Clericum publicum concubinarium, seu fornicarium in capite nullius. Cap. praeter 32. dist. Cap. si quis sunt, & capite ministri 81. dist. Sed praecipue capite quatuor ultim. de cohabit. clericor. & mulier. ubi dicitur Clericum concubinarium esse suspensum quoad se, non quoad alios, nisi peccatum huiusmodi sit notorium per sententiam, seu per confessionem factam in iudicio, aut per cuiusdam

num. 159. Suarez disput. 31. sect. 1. num. 1. Filiucius, tract. 17. cap. 6. num. 106.

Plura in d. Clement. statuuntur de vestibus, quae vsu abrogata sunt, teste Suarez supra. Quare ea tantum credo vim habere, quae Clericum ignominia redderent, & saecularem esse omnibus indicarent. Adde Sixtum V. in Bulla quae incipit: Curia sacro-sanctum, statuisse Clericos etiam minorum Ordinum, & coniugatos praefertim si vti velint priuilegiis clericalibus, ut vestes tales deferant, alioquin priuantur omni officio, & beneficio, & pensionibus, sub quibus poenis statuit, ut milites regulares beneficia, seu pensiones habentes, habitum ipsorum proprium deferant.

Decimatercia suspensio sumitur ex Clement. 2. de Magistris. Nam ibi Cancellarius Vniuersitatis gradum Doctoris, vel Magistri conferens in qualibet scientia, non exacto prius iuramento a Doctorando, vel Magistrando, quod in ea solemnitate non influmatur ultra tria milia Turonensium argenteorum suspenditur a collatione Magistris, seu Doctoratus cuiuslibet per sex menses. Haec igitur poena non est propria suspensio, cum non sit ab officio, vel beneficio, vel officio Ecclesiastico, sed a quodam temporali munere, neque illam violans irregularitatem incurrit, quae solum ob violationem suspensionis ab officio Ordinis indicta est: ut aduertit Glossa in verbo sequentes. Suspendit haec constitutio a collatione Magisterij, seu Doctoratus non illius scientiae tantum cuius gradus receptus est, sed cuiuslibet alterius, ut explicat Glossa ibi verbo cuiuslibet, & Cardinalis verbo si quis numero 1. Bonac. disputat. 3. qu. 5. punct. 5. numero 5. tametsi contrarium sentiat Archidiacon. ibi. & Suarez disputat. 31. sect. 3. numero 4. & alij.

Personae quas afficit haec suspensio sunt omnes & singulae etiam Pontificali dignitate praesulgeant, quibus gradum Magisterij, vel Doctoratus conferre competit.

Materia huius censurae est omnislo exigendi iuramentum a Doctorando, vel Magistrando, quod in sumptibus illius honoris recipiendi non excedat summam trium millium Turonensium argenteorum, hoc est ut placet Glossa in verbo argenteorum, ne excedat quingentas libras Bononeorum parouorum, vel ut placet Couarru. tract. de veterum numis. collat. c. 1. §. 2. n. 7. Suarez disputat. 31. sect. 3. num. 4. ne excedat ducentos nummos aureos.

Ad Extremum aduerto hanc constitutionem pluribus in Vniuersitatibus receptam non esse, ut vsus comprobatur & notant Suarez. Bonac. & alij Doctores passim.

Decimoquarto lata lata est suspensio in Extrauag. unica, inter communes, de excessu. praetator. ubi postulantem ad Cathedram Ecclesiam cum qui 27 annum nondum attingit, vel postulantem religiosus Mendicantes ad inferiores Ecclesias Cathedrali ea vice potestate postulandi, & eligendi priuantur, & a beneficiis, si que in illa Ecclesia obtinent, per triennium suspenduntur. Quae suspensio aperta est, nec explicatione indiget.

Decimoquinto fertur suspensio, & interdictum ab Eugenio IV. Extrauag. diuina 3. de priuilegiis, aduersus Ordinarium quocunque, eorumque commissarios, & delegatos, qui in Romana curia pro suis negotiis commorantes, beneficiis priuatis, aliisque conferunt, quorum collationij eisdem poenis subiacent, & tam collatio, quam receptio irrita est, & nulla. Haec igitur suspensio, & interdictum cum absolute feratur, omnes suspensionis, & interdicti effectus comprehendit, quia nulla est ratio, ob quam potius ad hos, quam ad illos extendatur. Actio vero ob quam incurritur, (ut latius explicui cum de excommunicationibus referatis in Extrauagantibus locutus fui) est praerogatio alicuius beneficij curiali, facta iusto titulo curiam Romanam confluenti, & beneficij operibus satisfaciendi: nam si illegitime abest a beneficio, vel illius obligationibus non satisfaciat, poterit Ordinarius vsque ad priuationem beneficiorum procedere, quia in his quae ad beneficia spectant, subiacent curialibus Ordinariis locorum, in quibus beneficia obtinent, ut constat ex Conc. Trident. sess. 23. cap. 1. circa finem & sess. 24. c. 11. sub finem. Et notant alij relatis Bonac. 8. de censuris, disputat. 3. q. 4. pun. 12.

Decimasexta sumitur ex Bulla Pij. V. quae incipit: Quantae Ecclesiae Dei, edita Kalend. Aprilis anno 1568. aduersus Episcopos, aliosque Praelatos, & Ecclesiarum Capitula, facultatem habentes admittendi resignationes beneficiorum, si eas admittant contra formam in eadem praescriptam, de qua diximus tum in tract. de beneficiis, tum cum excommunicationes referatas explicauimus, feruntque suspensio ab officio conferendi, instituendi, constituendi, & praesentandi ad beneficia. Quod si suspensionem durante praedictum munus exercuerint, excommunicatione reseruata innoctant.

